

Beroep, op 23 december 2004 ingesteld door NORTRAIL Transport GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 december 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door NORTRAIL Transport GmbH (Duitsland), vertegenwoordigd door J. Krause.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 1 oktober 2004, REM 15/02, betreffende het verzoek van de firma NORTRAIL Transport GmbH tot terugbetaling van invoerrechten uit hoofde van artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 (communautair douanewetboek);

— verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Vanaf juli 1995 voerde verzoekster regelmatig zendingen met verschillende visserijproducten uit Noorwegen in. Zij wenste die goederen in het kader van de bij verordening (EG) nr. 3061/95⁽¹⁾ geopende tariefcontingenten vanaf 1 september 1995 in het vrije verkeer te brengen zonder douanerechten te betalen. Het bevoegde douanekantoor stelde vast dat de door verzoekster verlangde vrijstelling van douanerechten voor een bepaald aantal zendingen niet kon worden verleend en dat het normale tarief moest worden toegepast. Op basis daarvan eiste het bevoegde douanekantoor van verzoekster betaling van invoerrechten voor de desbetreffende in het vrije verkeer gebrachte zendingen. Verzoekster betaalde die invoerrechten gedeeltelijk.

Verzoekster stelt dat er sprake is van bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽²⁾, die haar aanspraak op terugbetaling en kwijtschelding van de invoerrechten geven.

Zij baseert haar standpunt onder meer op het feit dat een gemeenschapshandeling met terugwerkende kracht is vastgesteld. Bij een mededeling van het Duitse Bondsministerie van Financiën van 31 augustus 1995 werd de Duitse douanekantoren ter kennis gebracht dat de tariefcontingenten per 1 september 1995 waren geopend. Op 4 oktober 1995 werd de Duitse douanekantoren echter meegedeeld, dat deze contingenten met terugwerkende kracht al op 1 juli 1995 waren geopend. In de periode vanaf 1 september 1995, waarin verzoekster de betrokken goederen in het vrije verkeer wilde

brengen zonder douanerechten te betalen, waren enkele tariefcontingenten reeds uitgeput, en door de opening met terugwerkende kracht per 1 juli 1995 waren er sommige al vóór 1 september 1995 uitgeput geweest.

Verder stelt verzoekster dat de vorm van de handeling gebrekkig en verwarrend is en dat de tegenspraak tussen het tijdstip van bekendmaking van de gemeenschapshandeling en het daarin geregelde tijdstip waarop de tariefcontingenten met terugwerkende kracht worden geopend, aanleiding geeft tot misverstanden. Hierdoor kunnen de nationale douaneautoriteiten het tijdstip van de opening verschillend uitleggen, wat in strijd is met het discriminatieverbod.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 3061/95 van de Raad van 22 december 1995 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 992/95 betreffende de opening en de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouw- en visserijproducten van oorsprong uit Noorwegen (PB L 327, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1).

Beroep, op 18 januari 2005 ingesteld door Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten GmbH en Austria Buntmetall AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 januari 2005 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Wieland Werke AG, Ulm (Duitsland), Buntmetall Amstetten GmbH, Amstetten (Oostenrijk) en Austria Buntmetall AG, Enzesfeld (Oostenrijk), vertegenwoordigd door R. Bechtold en U. Soltész, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

— de beschikking van de Commissie van 3 september 2004, waarvan kennis is gegeven op 20 oktober 2004 (zaak COMP/E-1/38.069 – Koperen sanitaire buizen), nietig te verklaren;

- subsidiair, de in de beschikking opgelegde geldboeten te verminderen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking is verzoeksters een geldboete opgelegd omdat zij inbreuk op artikel 81, lid 1, EG hebben gepleegd door een reeks overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de vorm van prijsafspraken en verdeling van de markt van koperen sanitaire buizen.

Verzoeksters komen op tegen deze beschikking en betogen dat het beginsel *ne bis in idem* eraan in de weg staat dat in de onderhavige procedure opnieuw geldboeten worden opgelegd, aangezien de Commissie dezelfde feiten in het kader van procedure met betrekking tot de industriebuizen reeds grotendeels heeft beoordeeld en daaraan sancties heeft verbonden. Verzoeksters voeren aan dat de Commissie bij de vaststelling van de geldboete op zijn minst rekening had moeten houden met de reeds opgelegde geldboeten alsmede dat de opsplitsing van de algemene koperbuizenprocedure in een procedure voor industriële buizen en een andere voor sanitaire buizen ongeoorloofd is.

Voorts stellen verzoeksters dat de geldboete buitensporig is en dat dwingende procedurele beginselen, zoals de motiveringsplicht krachtens artikel 253 EG, het evenredigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel, bij de vaststelling daarvan zijn miskend. Verzoeksters voeren daartoe onder meer volgende argumenten aan:

- de vaststelling van de zwaarte van de feiten berust op een onjuiste en ontoereikende beoordeling van de aard van de inbreuk, de gevolgen daarvan op de markt en de territoriale draagwijdte van de afspraken;
- de Commissie had bij de gedifferentieerde beoordeling van de betrokken ondernemingen niet alleen hun marktaandeel, maar ook de absolute omvang van de ondernemingen in aanmerking moeten nemen;
- de Commissie heeft in de beschikking niet gemotiveerd op basis van welke beginselen zij de concrete geldboeten heeft vastgesteld en heeft in haar punten van bezwaar niet duidelijk toegelicht dat zij is uitgegaan van een bijzonder zware inbreuk tegen de mededingingsregels;
- bij de verhoging van de geldboete op basis van de duur van de afspraken heeft de Commissie haar richtsnoeren voor de berekening van geldboeten⁽¹⁾ onjuist toegepast, waarmee zij heeft miskend dat grote delen van de feiten reeds verjaard waren;
- de Commissie heeft geen rekening gehouden met belangrijke verzachtende omstandigheden zoals de moeilijke

marktsituatie en de geringe rendement in de sector van de koperen buizen alsmede de onmiddellijke beëindiging van de afspraken na de huiszoekingen.

Door andere betrokken ondernemingen van het kartel lagere geldboeten op te leggen wegens hun medewerking buiten de clementieregeling, heeft de Commissie voorts het gelijkheidsbeginsel geschonden.

Ten slotte betogen verzoeksters dat artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003⁽²⁾ en zelfs de vaststelling van het basisbedrag van de geldboete, waardoor de Commissie een praktisch onbeperkte beoordelingsvrijheid wordt verleend, tegen het vereiste van nauwkeurigheid indruist en daarmee hogere regels van gemeenschapsrecht schendt.

⁽¹⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd, PB C 9 van 14 januari 1998, blz. 3.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003 L 1, blz. 1).

Beroep, op 25 januari 2005 ingesteld door Sergio Rossi S.p.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 januari 2005 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Sergio Rossi S.p.A., gevestigd te San Mauro Pascoli (Italië), vertegenwoordigd door A. Ruo, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, gevestigd te Weilheim (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten van verzoekster.